Joi, 21 ianuarie 2021

P9_TA(2021)0020

Accesul la locuințe decente și la prețuri abordabile pentru toți

Rezoluția Parlamentului European din 21 ianuarie 2021 referitoare la accesul la locuințe decente și la prețuri abordabile pentru toți (2019/2187(INI))

(2021/C 456/14)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 3 alineatul (3), și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 9, 14, 148, 151, 153, 160 și 168, precum și Protocolul nr. 26 la tratatul respectiv privind serviciile de interes general,

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special titlul IV (Solidaritatea),

— având în vedere Declarația universală a drepturilor omului a ONU, în special articolele 8 și 25,

— având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap,

— având în vedere observațiile finale ale Comitetului ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilități din septembrie 2015 referitoare la raportul inițial al Uniunii Europene către comitet din iunie 2014,

— având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) adoptate de liderii mondiali în septembrie 2015 și aprobate de Consiliu, în special ODD 11 privind orașele și comunitățile durabile și ODD 3 privind asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării tuturor, la toate vârstele,

— având în vedere Carta ONU privind locuințele sustenabile și obiectivul acesteia de a „asigura accesul la locuințe decente, adecvate, accesibile și sănătoase pentru toți” ([1]),

— având în vedere orientările OMS din 2018 privind locuințele și sănătatea, intitulate „Recomandări pentru promovarea unor locuințe sănătoase pentru un viitor sustenabil și echitabil” ([2]),

— având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale proclamat de Consiliul European, de Parlamentul European și de Comisia Europeană în noiembrie 2017, în special principiul 19, „Locuințe și asistență pentru persoanele fără adăpost” și principiul 20, „Accesul la serviciile esențiale”,

— având în vedere Carta Socială Europeană revizuită, în special articolul 30 (Dreptul la protecția împotriva sărăciei și a excluderii sociale), articolul 31 (Dreptul la locuință) și articolul 16 (Dreptul familiei la protecție socială, juridică și economică),

— având în vedere Planul de acțiune al Parteneriatului pentru locuințe al Agendei urbane a UE din 2018 ([3]),

— având în vedere noua Agendă urbană adoptată în octombrie 2016 în cadrul Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind locuințele și dezvoltarea urbană durabilă (Habitat III), care are loc o dată la 20 de ani,

— având în vedere raportul Grupului operativ la nivel înalt privind investițiile în infrastructura socială în Europa 2018 ([4]),

([1]) https://www.unece.org/fileadmin/DAM/hlm/charter/Language_versions/ENG_Geneva_UN_Charter.pdf
([2]) https://www.who.int/publications/i/item/who-housing-and-health-guidelines
([3]) https://ec.europa.eu/futurium/en/system/files/ged/final_action_plan_euua_housing_partnership_december_2018_1.pdf
([4]) Raportul Grupului operativ la nivel înalt privind investițiile în infrastructura socială în Europa: „Stimularea investițiilor în infrastructura socială în Europa” de Lieve Fransen, Gino del Bufalo și Edoardo Reviglio (ianuarie 2018),

Joi, 21 ianuarie 2021

— având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 2017, intitulat „Către o agendă europeană pentru locuințe” ([5]),

— având în vedere declarația Eurocities din 2016 privind ajutoarele de stat și serviciile publice locale ([6]),

— având în vedere comunicatul final al celei de a 19-a reuniuni informale a miniștrilor europeni ai locuințelor din 9 și 10 decembrie 2013 ([7]),

— având în vedere rezoluția din 2014 a primarilor marilor orașe europene privind dreptul la locuință ([8]),

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 26 aprilie 2017 intitulat „Bilanțul punerii în aplicare a recomandării din 2013 privind «Investiția în copii: ruperea cercului vicios al defavorizării»” (SWD(2017)0258),

— având în vedere raportul din 30 decembrie 2015 al Raportorului special al ONU privind condițiile de locuit adecvate ca o componentă a dreptului la un nivel de trai adecvat și privind dreptul la nediscriminare în acest context, (A/HRC/31/54) ([9]), care analizează lipsa de adăpost ca o criză a drepturilor omului la nivel mondial ce necesită un răspuns global urgent,

— având în vedere pachetul de măsuri pentru investițiile sociale din 2013 adoptat de Comisie,

— având în vedere Recomandarea Comisiei din 20 februarie 2013 intitulată „Investiția în copii: ruperea cercului vicios al defavorizării” (2013/112/EU),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 5 aprilie 2011 intitulată „Un cadru UE pentru strategiile de integrare a romilor până în 2020” (COM(2011)0173) și rapoartele ulterioare de punere în aplicare și evaluare,

— având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru de calitate pentru serviciile de interes general în Europa” (COM(2011)0900),

— având în vedere Decizia a Comisiei din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulată „Un val de renovări pentru Europa – ecologizarea clădirilor, crearea de locuri de muncă, îmbunătățirea condițiilor de trai” (COM(2020)0662),

— având în vedere Rezoluția sa legislativă din 10 iulie 2020 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ([10]),

— având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2020 referitoare la protecția europeană a lucrătorilor transfrontalieri și sezonieri în contextul crizei provocate de COVID-19 ([11]),

— având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european ([12]),

— având în vedere Rezoluția sa din 10 octombrie 2019 referitoare la politicile de ocupare a forței de muncă și politicile sociale ale zonei euro ([13]),

---

([5]) https://dmsearch.cor.europa.eu/search/opinion
([6]) http://nws.eurocities.eu/MediaShell/media/EUROCITIES%20statement%20on%20state%20aid%20and%20local%20public%20%20services_16%2001%202016%20final.pdf
([7]) http://www.iut.nu/wp-content/uploads/2017/07/Housing-Ministers%C2%B4-Communiqu%C3%A9.pdf
([8]) https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/resources/docs/resolution-for-social-housing-in-europe.pdf
([9]) https://ap.ohchr.org/documents/dpage_e.aspx?si=A/HRC/31/54
([10]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0194.
([11]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0176.
([12]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.
([13]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0033.

— având în vedere Rezoluția sa din 26 martie 2019 referitoare la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale ([14]),

— având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2019 referitoare la „Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: aspecte legate de ocuparea forței de muncă și aspecte sociale în Analiza anuală a creșterii pentru 2019” ([15]),

— având în vedere Rezoluția sa din 2 martie 2020 referitoare la Strategia Europeană pentru persoanele cu dizabilități după 2020 ([16]),

— având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2017 referitoare la combaterea inegalităților ca mijloc de impulsionare a creării de locuri de muncă și a creșterii economice ([17]),

— având în vedere Rezoluția sa din 24 octombrie 2017 referitoare la politicile de garantare a venitului minim ca instrument de combatere a sărăciei ([18]),

— având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2016 referitoare la punerea în aplicare a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, îndeosebi a observațiilor finale ale Comitetului UNCRPD ([19]),

— având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2016 referitoare la refugiați: incluziunea socială și integrarea pe piața muncii ([20]),

— având în vedere Rezoluția sa din 26 mai 2016 referitoare la sărăcie: o perspectivă de gen ([21]),

— având în vedere Rezoluția sa din 14 aprilie 2016 referitoare la îndeplinirea obiectivului de combatere a sărăciei în contextul creșterii cheltuielilor curente ale gospodăriilor ([22]),

— având în vedere Rezoluția sa din 24 noiembrie 2015 referitoare la reducerea inegalităților, în special a sărăciei în rândul copiilor ([23]),

— având în vedere Rezoluția sa din 24 noiembrie 2015 referitoare la politica de coeziune și comunitățile marginalizate ([24]),

— având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2014 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost ([25]),

— având în vedere Rezoluția sa din 11 iunie 2013 referitoare la locuințele sociale din Uniunea Europeană ([26]),

— având în vedere Raportul Organizației Națiunilor Unite din 26 decembrie 2019 referitor la orientările privind punerea în aplicare a dreptului la o locuință adecvată al Raportorului special privind condițiile de locuit adecvate ca o componentă a dreptului la un nivel de trai adecvat și privind dreptul la nediscriminare în acest context,

— având în vedere Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei CM/Rec (2010)5 din 31 martie 2010 privind măsurile de combatere a discriminării pe motiv de orientare sexuală și identitate de gen,

---

([14]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0240.
([15]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0202.
([16]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0156.
([17]) JO C 356, 4.10.2018, p. 89.
([18]) JO C 346, 27.9.2018, p. 156.
([19]) JO C 101, 16.3.2018, p. 138.
([20]) JO C 101, 16.3.2018, p. 2.
([21]) JO C 76, 28.2.2018, p. 93.
([22]) JO C 58, 15.2.2018, p. 192.
([23]) JO C 366, 21.10.2017, p. 19.
([24]) JO C 366, 21.10.2017, p. 31.
([25]) JO C 482, 23.12.2016, p. 141.
([26]) JO C 65, 19.2.2016, p. 40.

Joi, 21 ianuarie 2021

— având în vedere Al doilea sondaj privind persoanele LGBTI din mai 2020 realizat de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene,

— având în vedere inițiativa cetățenească europeană „Housing for All" („Locuințe pentru toți") ([27]),

— având în vedere studiul Comisiei din iunie 2020 intitulat „Recunoașterea juridică a genului în UE: drumul persoanelor transgen către o egalitate deplină" ([28]),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A9-0247/2020),

A. întrucât accesul la o locuință adecvată este un drept fundamental, care trebuie considerat o condiție necesară pentru accesul la alte drepturi fundamentale și exercitarea acestora, precum și la o viață demnă; întrucât autoritățile naționale, regionale și locale din statele membre au obligația să definească propriile politici locative și să ia măsurile necesare pentru a se asigura că acest drept fundamental este respectat pe piețele locuințelor;

B. întrucât, astfel cum prevede articolul 151 din TFUE, Uniunea și statele membre, conștiente de drepturile sociale fundamentale precum cele enunțate în Carta socială europeană semnată la Torino la 18 octombrie 1961 și în Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor adoptată în 1989, au ca obiective promovarea ocupării forței de muncă, îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă, permițând armonizarea acestora în condiții de progres, o protecție socială adecvată, dialogul social, dezvoltarea resurselor umane care să permită un nivel ridicat și durabil al ocupării forței de muncă și combaterea excluziunii;

C. întrucât UE și statele sale membre au obligația să asigure accesul lor universal pentru toți la locuințe decente și la prețuri abordabile, în conformitate cu drepturile fundamentale, cum ar fi cele prevăzute la articolele 16, 30 și 31 din Carta socială europeană și în Pilonul european al drepturilor sociale;

D. întrucât, conform articolului 36 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Uniunea recunoaște și respectă accesul la serviciile de interes economic general, astfel cum se prevede în legislațiile și practicile naționale, în conformitate cu tratatele, în scopul promovării coeziunii sociale și teritoriale a Uniunii; întrucât serviciile de interes general sunt clasificate ca atare de autoritățile publice din statele membre și, prin urmare, sunt supuse obligațiilor specifice de serviciu public; întrucât aceste servicii pot fi prestate fie de stat, fie de sectorul privat; întrucât aceste servicii includ locuințele sociale ca serviciu social de interes general; întrucât serviciile sociale de interes general răspund nevoilor cetățenilor vulnerabili și se bazează pe principiul solidarității și al accesului egal; întrucât Comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru de calitate pentru serviciile de interes general în Europa" garantează accesul la servicii esențiale pentru toți cetățenii și promovează calitatea în domeniul serviciilor sociale;

E. întrucât ODD 11 necesită ținte specifice pentru 2030 pentru a asigura accesul tuturor la locuințe și servicii de bază adecvate, sigure și la prețuri abordabile, modernizarea cartierelor sărace și consolidarea procesului de urbanizare sustenabilă și incluzivă și a capacității de planificare și gestionare participativă, integrată și durabilă a așezărilor umane în toate țările;

F. întrucât un număr tot mai mare de persoane cu venituri mici sau medii care trăiesc în UE cu greu își permit o locuință, sunt copleșite de costurile legate de locuință și întreținere, trăiesc în locuințe cu probleme de siguranță, sunt insalubre, de calitate precară, inaccesibile, ineficiente din punct de vedere energetic sau supraaglomerate, sau sunt fără adăpost ori se află în pericol de evacuare;

G. întrucât creșterea numărului de proiecte de locuințe finalizate nu îmbunătățește semnificativ accesul la locuințe pentru persoanele ale căror venituri sunt prea mici pentru a-și putea permite chirii la prețurile pieței și prea mari pentru a fi eligibile pentru obținerea unei locuințe sociale; întrucât această problemă afectează cu precădere familiile monoparentale, familiile numeroase și tinerii care intră pe piața forței de muncă;

([27]) https://europa.eu/citizens-initiative/initiatives/details/2019/000003_ro
([28]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/legal_gender_recognition_in_the_eu_the_journeys_of_trans_people_towards_full_equality_web.pdf

H. întrucât, conform estimărilor Eurofound, locuințele neadecvate generează costuri de 195 de miliarde EUR anual pentru economiile UE ([29]); întrucât, în 2018, 17,1 % dintre locuitorii din UE trăiau în locuințe supraaglomerate ([30]); întrucât, în UE, 28,5 % dintre tinerii cu vârsta cuprinsă între 25 și 34 de ani locuiesc cu părinții; întrucât această cifră este influențată de numeroși factori, în principal socioeconomici, precum și de disponibilitatea locuințelor ([31]); întrucât peste două treimi din populația mondială va locui în orașe până în 2030 ([32]);

I. întrucât ponderea populației UE care cheltuie peste 40 % din venitul său disponibil pe locuință în perioada 2010-2018 a fost de 10,2 %, deși s-au înregistrat diferențe substanțiale între statele membre ale UE;

J. întrucât prețurile locuințelor au crescut constant de la an la an și într-un ritm mai rapid decât venitul disponibil; întrucât, în prezent, locuința reprezintă cel mai ridicat element de cheltuieli suportate de cetățenii UE;

K. întrucât se estimează că piața locuințelor va genera aproximativ 25 de mii de miliarde EUR și, prin urmare, este esențială în crearea de locuri de muncă și reprezintă o forță motrice a activității economice, influențând mobilitatea forței de muncă, eficiența energetică, cererea de infrastructură și reziliența acesteia, transportul sustenabil și dezvoltarea urbană, printre multe alte domenii;

L. întrucât accesibilitatea ca preț a locuințelor și condițiile de locuit pentru proprietarii și chiriașii cu venituri mici s-au deteriorat în ultimele decenii; întrucât aproape 38 % dintre gospodăriile expuse riscului de sărăcie cheltuie mai mult de 40 % din venitul lor disponibil pe locuință; întrucât numărul persoanelor expuse riscului de sărăcie în UE crește la 156 de milioane dacă se iau în considerare costurile legate de locuință;

M. întrucât costurile chiriilor în UE au crescut în ultimul deceniu, iar în perioada 2007-2019 prețul locuințelor a crescut, de asemenea, în 22 de state membre;

N. întrucât cele mai recente dovezi colectate după declanșarea pandemiei de COVID-19 arată că, pe termen mediu, recesiunea economică și pierderea locurilor de muncă pot crește și mai mult costurile suplimentare pentru locuințe și numărul persoanelor fără adăpost din UE;

O. întrucât criza locuințelor afectează mai puternic zonele urbane din multe state membre, în care a devenit dificil, inclusiv pentru gospodăriile cu venituri medii, să găsească locuințe accesibile la prețurile pieței;

P. întrucât criza locuințelor are loc atât în țările bogate, cât și în cele mai puțin bogate, favorizând excluziunea socială și segregarea spațială; întrucât accesul la locuințe decente și la prețuri abordabile este mai dificil pentru grupurile vulnerabile precum lucrătorii săraci, femeile, tinerii, în special tinerii șomeri, părinții singuri, familiile numeroase, persoanele în vârstă, îndeosebi cele care trăiesc singure, persoanele LGBTIQ, migranții, refugiații, persoanele cu handicap, persoanele cu boli fizice sau psihice, persoanele care provin din comunități marginalizate, inclusiv persoanele de etnie romă;

Q. întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a agravat nesiguranța locativă, îndatorarea excesivă și riscul evacuării și al lipsei de adăpost, arătând situațiile precare ale multor persoane, în special ale persoanelor în vârstă, dar și ale lucrătorilor migranți și lucrătorilor sezonieri, care nu au acces la locuințe care îndeplinesc cerințele sanitare și de distanțare socială;

R. întrucât studiul Eurofound privind COVID-19 a arătat că, în aprilie 2020, 38 % dintre respondenți au constatat deja că situația lor financiară s-a agravat, iar 47 % ([33]) au raportat dificultăți la plata cheltuielilor – o cifră care se ridică la 87 % în rândul șomerilor; întrucât, dintre aceștia, aproape 30 % aveau deja restanțe la plata facturilor la utilități și 22 % la plata chiriei sau a ipotecii, o cincime exprimându-și temerile față de stabilitatea situației lor locative din cauza restanțelor la plata chiriei; întrucât ancheta Eurofound arată că, în 2016, 14 % dintre persoanele din UE28 au raportat

([29]) https://www.eurofound.europa.eu/news/news-articles/inadequate-housing-is-costing-europe-eu194-billion-per-year
([30]) https://ec.europa.eu/eurostat/cache/digpub/housing/index.html?lang=en
([31]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20190514-1
([32]) https://www.un.org/en/events/citiesday/assets/pdf/the_worlds_cities_in_2018_data_booklet.pdf
([33]) https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2020/addressing-household-over-indebtedness

că au avut restanțe, deoarece nu au putut efectua la termen plăți legate de chirie sau ipoteci, credite de consum, împrumuturi de la prieteni sau familie sau facturi la utilități ori facturi telefonice; întrucât 21 % dintre persoane sunt expuse riscului de supraîndatorare, dacă se include proporția persoanelor cu dificultăți (sau dificultăți mari) la plata cheltuielilor, dar fără nicio restanță (încă);

S. întrucât pandemia de COVID-19 a avut un efect devastator asupra pieței forței de muncă din Europa, Organizația Mondială a Muncii estimând, în trimestrul 2 din 2020, o diminuare a numărului de ore lucrate echivalentă cu 44 de milioane de locuri de muncă cu normă întreagă; întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a înrăutățit situația organizațiilor neguvernamentale și caritabile care ajută, în mod tradițional, persoanele aflate în situații dificile de locuit sau de viață și a condus la nesiguranță în privința continuării serviciilor prestate de acestea;

T. întrucât evacuările forțate sunt definite ca evacuarea permanentă sau temporară, împotriva voinței lor, a persoanelor, a familiilor și/sau a comunităților din casele și/sau de pe terenul pe care îl ocupă, fără să se pună la dispoziție și fără să existe acces la forme adecvate de protecție juridică sau alte tipuri de protecție conforme cu legislația internațională privind drepturile omului; întrucât evacuările forțate au fost demult recunoscute ca o încălcare gravă a drepturilor omului;

U. întrucât lipsa unei locuințe adecvate constituie o provocare serioasă pentru mulți cetățeni din UE; întrucât, în prezent, nu există cifre exacte privind numărul persoanelor fără adăpost din UE, or datele colectate în mod riguros constituie baza oricărei politici publice eficace;

V. întrucât numărul persoanelor fără adăpost a crescut în ultimul deceniu în multe state membre ale UE din cauza creșterii costurilor legate de locuințe, a impactului crizei economice și a politicilor ulterioare, inclusiv a înghețării sau a reducerii programelor și beneficiilor sociale;

W. întrucât programul „Locuință înainte de toate” este o strategie integrată de combatere a lipsei de adăpost, combinând locuințele de sprijin cu serviciile sociale și cu integrarea pe piața forței de muncă a persoanelor fără adăpost; întrucât adoptarea principiilor sale de către statele membre poate contribui semnificativ la reducerea lipsei de adăpost;

X. întrucât principiul 19 al Pilonului european al drepturilor sociale abordează asistența pentru locuințe și lipsa de adăpost; întrucât Comisia a anunțat că va prezenta un plan de acțiune pe care îl va pune în aplicare până în februarie 2021; întrucât lipsa de adăpost reprezintă o încălcare gravă a dreptului la o locuință adecvată și a multor altor drepturi ale omului, inclusiv dreptul la nediscriminare, la sănătate, la apă și salubritate, la securitatea persoanei și dreptul de a nu fi supus unor tratamente crude, inumane și degradante ([34]), fiind așadar fundamental ireconciliabilă cu obiectivele UE în materie de progres social și cu modelul său social; întrucât persoanele fără adăpost și persoanele care trăiesc în locuințe informale sunt adesea supuse incriminării, hărțuirii, stigmatizării, excluziunii sociale și tratamentului discriminatoriu din cauza situației lor locative; întrucât acestora li se refuză frecvent accesul la instalațiile sanitare, sunt segregate și alungate din comunități și supuse unor forme extreme de violență; întrucât speranța de viață a persoanelor fără adăpost se situează cu mult sub nivelul speranței de viață a populației generale;

Y. întrucât definiția lipsei de adăpost ar trebui să implice atât aspectul său material, (lipsa unei locuințe adecvate la standarde minime), cât și aspectul social (un loc sigur pentru stabilirea unei relații familiale sau sociale, participarea la viața comunității și pentru o viață demnă) ([35]); întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a arătat că combaterea lipsei de adăpost este o chestiune de sănătate publică și că se pot găsi soluții, de exemplu prin asigurarea unei locuințe temporare și prin impunerea unui moratoriu asupra evacuărilor, măsuri care au fost implementate în mai multe state membre;

Z. întrucât numărul persoanelor fără adăpost a crescut în cel puțin 24 de state membre; întrucât, în Uniunea Europeană, în fiecare noapte, 700 000 de persoane fără adăpost trebuie să doarmă în adăposturi sau pe străzi, ceea ce reprezintă o creștere de 70 % în ultimii 10 ani;

([34]) Raport final al raportorului special al ONU privind dreptul la o locuință adecvată, p. 3.

([35]) Raportul Raportorului special al Organizației Națiunilor Unite privind condițiile de locuit adecvate ca o componentă a dreptului la un nivel de trai adecvat și privind dreptul la nediscriminare în acest context, A/HRC/31/54.

AA. întrucât există un deficit de locuințe sociale disponibile și la prețuri abordabile; întrucât 9,6 % din populația din UE-27 trăiește în gospodării care cheltuiesc 40 % sau mai mult din venitul lor disponibil pe adult-echivalent pe locuință ([36]); întrucât sarcina costurilor pentru locuință este mai împovărătoare pentru persoanele cu dizabilități, rata costurilor suplimentare pentru locuințe fiind de 12,5 % pentru persoanele cu dizabilități, comparativ cu 9,9 % pentru persoanele fără dizabilități);

AB. întrucât prețurile accesibile ale locuințelor trebuie privite prin prisma relației lor globale cu modelele și evoluțiile veniturilor, cu justiția distributivă și cu creșterile excesive ale costurilor locuințelor, având o dimensiune de gen clară; întrucât disfuncționalitățile pieței locuințelor pun în pericol coeziunea socială în Europa, sporesc numărul persoanelor fără adăpost și nivelul de sărăcie și afectează încrederea în democrație; întrucât, pentru a aborda toate aceste provocări, autoritățile naționale și locale trebuie să poată adopta politici locative adecvate, inclusiv măsuri de ajutor de stat, pentru a crea condiții și sprijin pentru investiții în locuințe sociale și la prețuri abordabile;

AC. întrucât nivelul cheltuielilor publice pentru locuințe sociale în Europa variază de la o țară la alta, unele țări acordând o mai mare atenție sprijinului pentru locuințele publice decât altele; întrucât, cu toate acestea, nevoia de locuințe sociale a crescut în urma crizei financiare din 2008, deoarece persoanele cu venituri mici se confruntă cu presiuni financiare crescute legate de locuință; întrucât țările care aplică un model universalist de locuințe sociale tind să dispună de ample sectoare ale locuințelor de închiriat, toate având ca obiectiv general promovarea diversității sociale și prevenirea segregării pe baza factorilor socioeconomici ([37]);

AD. întrucât, în 2018, prețurile locuințelor au crescut în aproape toate statele membre, comparativ cu anul 2015; întrucât, în ultimii trei ani, prețurile la locuințele din UE au crescut în medie cu 5 %;

AE. întrucât investițiile publice în locuințe sociale au scăzut în ultimii ani; întrucât cheltuielile legate de locuințele sociale (transferuri și capital) efectuate de guverne reprezintă doar 0,66 % din PIB-ul european, reprezentând o scădere în raport cu nivelurile istorice recente și o tendință descendentă;

AF. întrucât deși parcul imobiliar al UE crește în mod substanțial, deficitul de locuințe rămâne o problemă importantă;

AG. întrucât 10,3 % dintre persoanele din UE trăiesc sub povara costurilor legate de locuințe;

AH. întrucât condițiile de locuit necorespunzătoare și lipsa de adăpost au un impact negativ nu numai asupra sănătății fizice și mintale, a bunăstării și a calității vieții oamenilor, ci și asupra accesului acestora la locuri de muncă și la alte servicii economice și sociale;

AI. întrucât accesul la infrastructura de agrement, la centre comunitare, parcuri și spații verzi are, de asemenea, un impact pozitiv asupra condițiilor de viață; întrucât investițiile în locuințele sociale ar trebui să sprijine, de asemenea, construirea de infrastructuri fizice în cadrul comunității (centre comunitare, facilități sportive etc.), iar programele comunitare să îmbunătățească și mai mult calitatea vieții oamenilor;

AJ. întrucât OMS a identificat sectorul locuințelor ca fiind un sector esențial pentru acțiunile de combatere a inegalităților în materie de sănătate ([38]); întrucât 2,1 % dintre cetățenii europeni nu au baie, duș sau toaletă interioară în gospodăria lor; întrucât majoritatea acestor cetățeni locuiesc în cinci state membre: România (27,7 %), Bulgaria (15,3 %), Lituania (10,6 %), Letonia (9,9 %) și Estonia (5,3 %) ([39]); întrucât deficitul de investiții în accesul la salubritate și la alte utilități de bază au afectat în special zonele rurale; întrucât, la definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea Europeană ar trebui să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane;

([36]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Housing_statistics&oldid=497245#Housing_affordability
([37]) Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, Housing inequality in Europe, 2017, p. 34.
([38]) https://www.who.int/social_determinants/Guidance_on_pro_equity_linkages/en/
([39]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20191119-1

AK. întrucât, potrivit Comisiei, gospodăriile cu copii prezintă, în general, un risc mai mare de privare severă de locuință decât populația generală, iar proporția copiilor care trăiesc într-o gospodărie supraaglomerată a fost mai mare pentru copiii săraci decât pentru populația generală; întrucât lipsa accesului la locuințe sociale constituie un obstacol pentru copiii săraci din cauza unei oferte insuficiente de locuințe sociale, ceea ce creează perioade lungi de așteptare; întrucât locuințele încălzite în mod corespunzător, cu apă potabilă și salubritate, și locuințele în general reprezintă un element esențial pentru sănătatea, bunăstarea, creșterea și dezvoltarea copiilor; întrucât o locuință adecvată este, în același timp, un mediu propice pentru educația copiilor ([40]);

AL. întrucât sărăcia energetică reprezintă un flagel persistent, care afectează milioane de persoane în UE și întrucât pandemia de COVID-19 agravează această criză prin faptul că izolarea conduce la creșterea consumului de energie și a facturilor; întrucât, în plus, ca urmare a pandemiei de COVID-19, un număr mare de lucrători și-au pierdut locurile de muncă sau o parte din venituri, în pofida măsurilor de sprijin financiar și a sistemelor reducere a programului de lucru, care au fost introduse de majoritatea statelor membre și sprijinite de UE; întrucât alocațiile pentru locuință și subvențiile pentru chirie sunt adesea insuficiente pentru a acoperi costurile reale legate de locuințe și, în unele țări, criteriile foarte stricte împiedică accesul grupurilor vulnerabile la alocații pentru locuință;

AM. întrucât societățile îmbătrânesc și se confruntă cu schimbări demografice; întrucât nevoile în materie de locuințe se schimbă odată cu vârsta, în concordanță cu schimbarea modului de viață sau a situației familiale; întrucât obstacolele din calea obținerii unei locuințe includ lipsa accesibilității, singurătatea, preocupările legate de siguranță și costurile de întreținere;

AN. întrucât locuințele ar trebui să fie sigure, confortabile și ușor de întreținut, toate aceste aspecte fiind deosebit de importante pentru persoanele în vârstă;

AO. întrucât eficiența energetică a parcului imobiliar are un impact direct asupra sărăciei energetice și a costurilor de întreținere; întrucât piața gazelor și a energiei este una dintre cele mai profitabile sectoare din lume, deși aproape 7 % dintre gospodăriile din UE se află în incapacitatea de a-și plăti facturile la utilități ([41]); întrucât gospodăriile cu venituri mai reduse plătesc, de asemenea, mai mult pentru energie; întrucât „Valul de renovări ale clădirilor” poate să joace un rol major în ceea ce privește economia de energie, reducerea costurilor și a consumului de energie, contribuind astfel la atenuarea sărăciei energetice și la îmbunătățirea confortului, a condițiilor sanitare și de viață pentru toți;

AP. întrucât decarbonizarea economiei UE până în 2050 este un obiectiv comun în combaterea schimbărilor climatice, energia utilizată pentru încălzirea și răcirea clădirilor fiind una dintre cauzele principale ale acestor schimbări; întrucât, prin Pactul ecologic european, Uniunea Europeană și-a asumat drept obiectiv îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor;

AQ. întrucât, în mai mult de jumătate dintre statele membre ale UE există, în prezent, peste 500 de locuințe la 1 000 de locuitori; întrucât această cifră este cea mai ridicată în țările care sunt destinații turistice, unde casele de vacanță construite pentru a fi utilizate în sezonul de vârf în punctele turistice nu contribuie la satisfacerea nevoilor mai ample în materie de locuințe ale societății ([42]);

AR. întrucât refugiații, solicitanții de azil, migranții, în special cei fără forme legale, persoanele strămutate în interiorul țării, apatrizii, persoanele cu dizabilități, copiii și tinerii, populațiile indigene, femeile, persoanele LGBTIQ, persoanele în vârstă și membrii minorităților rasiale, etnice și religioase sunt reprezentate în mod disproporționat în rândul persoanelor fără adăpost, al celor care trăiesc în situații locative informale sau necorespunzătoare și sunt deseori nevoite să trăiască în cele mai periferice și nesigure zone; întrucât categoriile de persoane menționate anterior se confruntă adesea cu forme de discriminare intersecțională ca urmare a situației lor locative; întrucât, în procesul de definire și implementare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea urmărește să combată orice discriminare pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală;

AS. întrucât Comisia a adoptat prima sa Strategie privind egalitatea persoanelor LGBTIQ la 12 noiembrie 2020;

([40]) Studiu de Fezabilitate privind Garanția pentru copii: Document de dezbatere privind grupul-țintă referitor la copiii care trăiesc în situații familiale precare

([41]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200120-1

([42]) https://www.oecd.org/els/family/HM1-1-Housing-stock-and-construction.pdf

AT. întrucât, în CM/Rec(2010)5, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a recomandat statelor membre să ia măsuri pentru a se asigura că toate persoanele pot beneficia în mod efectiv și egal de acces la locuințe adecvate, fără discriminare pe motive de orientare sexuală sau de identitate de gen; întrucât acesta a recomandat, de asemenea, să se acorde o atenție corespunzătoare riscurilor prezentate de lipsa de adăpost cu care se confruntă persoanele LGBTIQ, inclusiv tinerii și copiii, care pot fi deosebit de vulnerabili la excluziunea socială, inclusiv din propriile familii;

AU. întrucât studiul Comisiei privind recunoașterea juridică a genului în UE evidențiază discriminarea împotriva persoanelor transgen și de gen variant în materie de acces pe piața locuințelor, inclusiv pierderea locuințelor din cauza obligației de divorț prevăzute de unele proceduri de recunoaștere a genului în UE; întrucât accesul la recunoașterea juridică a genului crește probabilitatea ca persoanele transgen să găsească locuințe în cazurile în care documentele lor corespund expresiei lor de gen;

AV. întrucât Comisia are multe competențe legate de piața locuințelor, inclusiv supravegherea bancară, politica monetară, împrumuturile și creditul ipotecar, care includ norme în materie de indulgență și stingere a datoriilor, precum și capacitatea de intervenție în caz de bule speculative, costuri publice de finanțare socială a locuințelor și creditelor neperformante; întrucât, în conformitate cu Protocolul 26 din TFUE, executarea sarcinilor legate de serviciile de interes general, cum ar fi furnizarea de locuințe sociale și la prețuri abordabile, ar trebui să se bazeze pe sarcini specifice încredințate la nivel național, regional sau local, care să reflecte nevoile și sprijinul proporțional acordat în domeniul locuințelor și comunității;

AW. întrucât achizițiile speculative de locuințe și terenuri joacă un rol important în creșterea continuă a prețurilor locuințelor; întrucât se poate observa o creștere accentuată și continuă a prețurilor locuințelor și a chiriilor pe piață, în special în orașe și în zonele urbane și suburbane;

AX. întrucât evacuările forțate sunt definite ca evacuarea permanentă sau temporară, împotriva voinței lor, a persoanelor, a familiilor și/sau a comunităților din casele și/sau de pe terenul pe care îl ocupă, fără să se pună la dispoziție și fără să existe acces la forme adecvate de protecție juridică sau alte tipuri de protecție conforme cu legislația internațională privind drepturile omului; întrucât evacuările forțate au fost demult recunoscute ca o încălcare gravă a drepturilor omului;

Asigurarea de locuințe adecvate, salubre și eficiente din punct de vedere energetic

1. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că dreptul la o locuință adecvată este recunoscut și aplicabil ca drept fundamental al omului prin dispozițiile legislative europene și naționale aplicabile; invită Comisia și statele membre să asigure tuturor acces egal la locuințe decente, inclusiv la apă potabilă curată și de înaltă calitate, la salubrizare și igienă adecvate și echitabile, la rețeaua de canalizare și apă curentă, la un mediu interior de calitate, precum și la energie accesibilă, fiabilă și durabilă pentru toți, contribuind astfel la eradicarea sărăciei sub toate formele sale, protejând drepturile omului în cazul gospodăriilor dezavantajate și sprijinind grupurile vulnerabile, pentru a le proteja sănătatea și bunăstarea;

2. își reiterează apelul pentru o acțiune la nivelul UE în vederea unui moratoriu privind deconectarea de la sistemul de încălzire pe timp de iarnă și pledează pentru introducerea unui mecanism de suspendare a evacuărilor pe timp de iarnă; condamnă eludarea moratoriului prin lipsa conectării la sistemul de încălzire pe timp de toamnă, ceea ce face moratoriul ineficace; invită Comisia să se asigure că furnizorii de energie electrică adoptă scheme de protecție pentru a garanta aprovizionarea internă cu energie a celor mai nevoiași, deoarece accesul la serviciile de utilități de bază, cum ar fi apă, electricitate și salubrizare, este esențial pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă;

3. solicită introducerea la nivelul UE a unor cerințe minime obligatorii pentru locuințe sănătoase, inclusiv calitatea aerului din interior, care să fie cel puțin aliniate la orientările OMS; îndeamnă statele membre să respecte și să aplice normele de bază privind salubritatea și sănătatea publice, precum și orientările Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) în materie de sănătate, temperatură interioară și locuințe adecvate și să facă schimb de cele mai bune practici și reflecții aplicate la nivel național;

4. invită Comisia și statele membre să acorde prioritate reducerii emisiilor și eficienței energetice prin renovarea locuințelor; susține accentul pus de „Valul de renovări ale clădirilor” pe abordarea sărăciei energetice și pe clădirile cel mai puțin performante energetic, în concordanță cu obiectivele și principiile Pactului verde european, pentru a asigura o tranziție echitabilă din punct de vedere social către o economie neutră din punct de vedere climatic, din care nimeni nu este exclus; afirmă necesitatea acordării unei atenții speciale locuințelor sociale, locuințelor cu familii monoparentale și

clădirilor cu mai multe apartamente ocupate de proprietari, precum și problematicii locuințelor inadecvate și accesibilității locuințelor; subliniază, prin urmare, că proprietarii și chiriașii ar trebui să fie pe deplin informați și implicați în proiectele de renovare și că nu ar trebui să fie afectați de o creștere a costurilor totale legate de aceste proiecte;

5. invită statele membre să realizeze campanii privind economisirea de energie; subliniază rolul pe care îl au standardele minime de performanță energetică (MEPS) în stimularea volumului și a amplorii renovărilor pentru clădirile cu cele mai slabe performanțe și salută planul inclus în „Valul de renovări ale clădirilor" de a introduce standarde minime obligatorii de performanță energetică cu ocazia viitoarei revizuiri a directivelor privind eficiența energetică și performanța energetică a clădirilor;

6. salută sprijinul acordat de Comisie în cadrul „Valului de renovări" soluțiilor de finanțare în favoarea gospodăriilor cu venituri reduse; salută modelul neutralității costurilor pentru locuințe (care include chirii, costuri cu energia și de funcționare și taxe locale), deoarece acesta combină obiectivele sociale cu cele climatice și previne „renovacuarea" (evacuarea chiriașilor de către proprietari pe motiv că urmează să aibă loc o renovare de mare amploare), asigurând compensarea majorării chiriilor prin economiile de energie; insistă asupra necesității de a proteja chiriașii împotriva evacuărilor pe durata renovărilor de locuințe;

7. constată că, pentru a oferi stimulente în favoarea renovărilor, îndeosebi în clădirile cu mai multe apartamente, participarea, comunicarea și stimulentele financiare vor fi esențiale; solicită Comisiei, statelor membre și instituțiilor de finanțare să asigure o largă disponibilitate a fondurilor pentru renovare și eligibilitatea pentru toate categoriile de proprietate, inclusiv în situațiile în care nu există asociații de proprietari;

8. invită Comisia să acorde prioritate „Valului de renovări ale clădirilor" din cadrul financiar multianual și al instrumentului Next Generation EU, care plasează oamenii aflați în situații vulnerabile în centrul politicilor de redresare, și să asigure accesul egal la proiectele de renovare pentru toți, întrucât investițiile în acest domeniu pot acționa ca o intervenție anticiclică, cu un potențial substanțial de creare de locuri de muncă; invită statele membre să acorde prioritate renovării, în cadrul planurilor lor de redresare și de reziliență, pentru a contribui la realizarea unor renovări profunde a cel puțin 3 % din parcul imobiliar european pe an; solicită acordarea unei atenții deosebite și clădirilor cu risc seismic în zonele din Europa predispuse la seisme;

9. solicită UE și statelor membre să sprijine economia circulară în sectorul construcțiilor și să aplice clădirilor și produselor pentru construcții principii circulare, cu criterii ecologice obligatorii; solicită UE și statelor membre, atunci când analizează opțiunile de renovare, să favorizeze produsele pentru construcții realizate din materiale cu conținut redus de carbon, sustenabile și netoxice, care sunt, de asemenea, ușor de reparat și reutilizat, și să încurajeze tranziția rapidă la surse regenerabile de energie pentru încălzire și răcire; subliniază că locuințele mai ecologice, construite cu materiale mai sustenabile și mai durabile din punct de vedere ecologic, vor crea ample beneficii economice atât individuale, cât și sociale; solicită Comisiei și statelor membre să includă locuințele sociale ecologice în planurile lor de investiții în locuințe, precum și criterii de sustenabilitate pentru locuințele sociale;

10. invită Comisia să se asigure că în cadrul regulilor privind achizițiile publice sunt posibile inovări și parteneriate pe termen lung în sectorul locuințelor sociale, cum ar fi abordarea bazată pe vecinătatea inteligentă, propusă în Inițiativa pentru locuințe sociale accesibile din cadrul „Valului de renovări ale clădirilor";

11. solicită statelor membre să promoveze programe și stimulente pentru ca familiile să trăiască aproape unele de celelalte, să consolideze legăturile între generații și să permită persoanelor în vârstă care sunt nevoite să își părăsească locuințele din motive financiare sau de sănătate să găsească noi centre de cazare care să răspundă nevoilor lor, fără a fi nevoite să părăsească comunitățile din care fac parte de mulți ani;

Combaterea lipsei de adăpost și a discriminării

12. solicită un obiectiv la nivelul UE de a pune capăt lipsei de adăpost până în 2030; invită Comisia să ia măsuri mai eficiente pentru a sprijini statele membre în reducerea și eradicarea lipsei de adăpost, ca prioritate în contextul planului de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale;

13. invită Comisia să propună un cadru al UE pentru strategiile naționale împotriva lipsei de adăpost și îndeamnă în continuare statele membre să adopte principiul „Locuință înainte de toate" și să acorde prioritate asigurării de locuințe permanente persoanelor fără adăpost, prin măsuri proactive și reactive în cadrul strategiilor lor naționale împotriva lipsei de adăpost, pe baza unor consultări sistematice cu ONG-urile care își desfășoară activitatea în domeniul lipsei de adăpost, al sărăciei și al discriminării;

14. consideră că Comisia ar trebui să exploreze în continuare punerea în aplicare a modelelor de succes existente, cum ar fi inițiativa „Locuință înainte de toate”, prin instrumente de finanțare adecvate, precum Fondul social european Plus și Fondul european de dezvoltare regională;

15. subliniază necesitatea colaborării interministeriale și interguvernamentale în elaborarea și implementarea acestor strategii, precum și a participării principalelor părți interesate, și încurajează schimbul de bune practici în rândul statelor membre;

16. subliniază importanța colectării de date fiabile privind persoanele fără adăpost, inclusiv în rândul tinerilor, cu implicarea ONG-urilor și a autorităților relevante active în furnizarea de servicii pentru persoanele fără adăpost sau supuse acestui risc; invită Comisia și statele membre să adopte o definiție-cadru comună și indicatori coerenți privind lipsa de adăpost în UE, care să permită o înțelegere comună, o comparație sistematică și o evaluare a amplorii fenomenului lipsei de adăpost la nivelul țărilor UE, precum și monitorizarea sistematică a numărului de persoane fără adăpost la nivelul UE prin intermediul unor instituții precum Eurostat; cere să se folosească instrumentele existente, precum Tipologia europeană a lipsei de adăpost și a excluderii de pe piața locuințelor;

17. invită statele membre și Comisia să ia măsuri și să implementeze programe pentru tinerii care au împlinit vârsta de 18 ani și care sunt expuși riscului de a rămâne fără adăpost; invită Comisia să ofere sprijin financiar tinerilor care doresc să se mute într-un spațiu locativ independent, îmbunătățind accesul la informații privind fondurile pentru locuințe la prețuri abordabile și asigurându-se că Garanția pentru tineret revizuită contribuie la combaterea lipsei de adăpost în rândul tinerilor, care este în creștere în multe țări ale UE;

18. salută atenția acordată lipsei de adăpost pentru persoanele LGBTIQ, îndeosebi în rândul persoanelor LGBTIQ tinere, în cadrul Strategiei privind egalitatea persoanelor LGBTI; invită Comisia să creeze instrumente pentru îmbunătățirea colectării de date, să încurajeze cercetarea în UE și să faciliteze schimbul de soluții între statele membre pentru a aborda problema lipsei de adăpost în rândul persoanelor LGBTIQ;

19. își reiterează apelul din 16 ianuarie 2014 de a se pune capăt incriminării persoanelor fără adăpost și de a se modifica practicile discriminatorii utilizate pentru a împiedica accesul acestor persoane la servicii sociale și adăpost;

20. solicită Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene o mai bună monitorizare a infracțiunilor motivate de ură și a incidentelor motivate de aporofobie; subliniază faptul că sărăcia și lipsa de adăpost nu reprezintă o infracțiune; îndeamnă statele membre să instituie în politicile lor publice mecanisme de garantare a siguranței persoanelor fără adăpost și să introducă aporofobia în politicile lor de securitate publică, printre infracțiunile motivate de ură; invită Comisia și statele membre să interzică și să combată discriminarea pe criterii ce țin de lipsa de adăpost sau de alte situații locative și să abroge toate actele legislative și măsurile care incriminează sau sancționează persoane pentru că nu au adăpost sau pentru comportamente asociate lipsei de adăpost, cum ar fi dormitul sau mâncatul în spații publice, precum și să interzică evacuările forțate ale persoanelor fără adăpost din spațiile publice, dacă nu se oferă o alternativă locativă sigură, și distrugerea bunurilor lor personale;

21. invită statele membre să se asigure că măsurile excepționale de prevenire a lipsei de adăpost și de protecție a persoanelor fără adăpost pe durata crizei provocate de pandemia de COVID-19, în special moratorii privind evacuările și deconectarea de la aprovizionarea cu energie și furnizarea de locuințe temporare, sunt menținute atât timp cât este necesar și sunt urmate de soluții adecvate și permanente; solicită statelor membre să sprijine și să promoveze organizațiile neguvernamentale și caritabile care oferă servicii de sănătate și sociale persoanelor fără adăpost și le ajută să se protejeze de COVID-19;

22. recunoaște că, în anumite situații de urgență, ca atunci când oamenii se confruntă cu situații administrative precare sau sunt victime ale violenței domestice, ar trebui puse la dispoziția celor care au nevoie de soluții locative de urgență, cum ar fi adăposturile; solicită statelor membre să se asigure că nicio persoană nu este forțată să doarmă sub cerul liber din cauza lipsei unor alternative decente; invită Comisia și statele membre să colaboreze pentru a promova accesul necondiționat la adăpost de urgență de calitate adecvată, în situații de necesități locative acute, tuturor celor aflați în nevoie; subliniază, cu toate acestea, că acest lucru ar trebui să fie doar temporar și nu reprezintă o alternativă la soluțiile structurale, cum ar fi prevenirea și furnizarea de locuințe adecvate și de sprijin social ca răspuns la lipsa de adăpost;

23. reamintește că femeile sunt deosebit de expuse la criza de locuințe; subliniază că, într-adevăr, femeile sunt mai afectate de sărăcie, parțial din cauza diferenței de remunerare și a decalajului de pensii între femei și bărbați, precum și a faptului că, în mult mai multe cazuri, acestea au locuri de muncă cu fracțiune de normă; subliniază că lipsa de adăpost în rândul femeilor este deseori mai puțin vizibilă și trebuie să fie abordată în mod expres; solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte în strategiile lor naționale privind lipsa de adăpost o abordare care să integreze perspectiva de gen, pentru

a sprijini femeile care se confruntă cu lipsa unui adăpost, care au suferit adesea traume complexe și care se confruntă din nou cu traume, cum ar fi violența domestică și abuzul, separarea de copii, stigmatizarea, lipsa de spații sigure și securizate; invită Comisia și statele membre să dezvolte o abordare de gen în politicile lor în domeniul locuințelor, în special prin sprijinirea femeilor care se confruntă cu situații specifice, precum îndeplinirea rolului de părinte unic;

24. reamintește că distanțarea socială și carantina impuse din cauza pandemiei de COVID-19 au avut un impact dramatic asupra numărului de cazuri de violență împotriva femeilor, crescând incidența violenței domestice și a abuzurilor asupra copiilor; reamintește că s-a demonstrat că independența economică a femeilor este un instrument esențial pentru combaterea violenței de gen; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să acorde sprijin financiar femeilor care sunt victime ale violenței de gen și care se mută într-un spațiu locativ independent, precum și un acces mai bun la informații privind finanțarea pentru locuințe la prețuri abordabile, ca modalități de îmbunătățire a independenței lor economice și a nivelului lor de trai;

25. solicită o strategie cuprinzătoare și integrată de combatere a sărăciei, cu un obiectiv special de reducere a sărăciei, inclusiv a sărăciei în rândul copiilor; invită Comisia și statele membre să se asigure că dreptul copiilor la o locuință adecvată este respectat, inclusiv prin acordarea de sprijin conex părinților care întâmpină dificultăți în a păstra sau a obține o locuință pentru a putea rămâne cu copiii lor, acordând o atenție deosebită tinerilor adulți care părăsesc instituțiile de protecție socială a copilului; invită Comisia să prezinte nu mai târziu de 2021 o Garanție europeană pentru copii, cu un buget dedicat de 20 de miliarde EUR, asigurând prin implementarea sa că fiecare copil din UE poate avea acces la o locuință decentă, printre altele;

26. invită statele membre să asigure accesul egal la locuințe decente pentru toți, să combată rasismul și atitudinea ostilă față de romi și să garanteze nediscriminarea pe oricare dintre motivele prevăzute la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; invită Comisia și statele membre să asigure punerea în aplicare a Cartei, precum și a Directivei privind egalitatea rasială, a cadrului UE pentru punerea în aplicare a strategiilor naționale de integrare a romilor și a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap; solicită ca acestea să acorde o atenție deosebită formelor intersecționale de discriminare; invită Consiliul să adopte rapid directiva orizontală împotriva discriminării; invită Comisia să evalueze în mod eficace angajamentul politic al statelor membre și să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva celor care nu aplică legislația UE de combatere a discriminării sau care incriminează persoanele fără adăpost;

27. îndeamnă statele membre să definească și să pună în aplicare politici împotriva proprietarilor de locuințe indolenți și a celor care impun chirii exorbitante, precum și să facă schimb de bune practici cu privire la aceste politici;

28. constată cu profundă nemulțumire că condițiile de viață ale romilor continuă să fie extrem de îngrijorătoare, mulți dintre ei trăind adesea în așezări segregate, caracterizate de condiții de viață precare; invită statele membre să promoveze desegregarea spațială și să implice beneficiarii de etnie romă în elaborarea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea tuturor etapelor proiectelor de construcții de locuințe, să asigure în mod eficace informațiile de care aceștia au nevoie pentru a beneficia de fondurile existente, precum și politicile și mecanismele împotriva discriminării, să împiedice evacuările forțate și să pună la dispoziție spații de popas suficiente și adecvate romilor nesedentari; subliniază nevoia urgentă de educație și de campanii de sensibilizare a publicului, precum și de investiții publice în acest sens, care devin cu atât mai necesare din cauza pericolelor asociate pandemiei de COVID-19; îndeamnă Comisia și statele membre să utilizeze Fondul pentru o tranziție justă, planificat pentru a îmbunătăți situația legată de locuință, sănătate și ocuparea forței de muncă, astfel încât nicio persoană să nu fie lăsată în urmă, inclusiv romii;

29. avertizează că, pentru ca orice evacuare să fie în concordanță cu legislația internațională privind drepturile omului, trebuie îndeplinite o serie de criterii, inclusiv asumarea unor angajamente semnificative față de persoanele afectate, explorarea tuturor alternativelor viabile, mutarea în locuințe adecvate și cu acordul gospodăriilor afectate, astfel încât nimeni să nu rămână fără adăpost, precum și accesul la justiție, pentru a asigura echitatea procedurală și respectarea tuturor drepturilor omului; invită Comisia și statele membre să se asigure că, acolo unde aceste criterii nu sunt îndeplinite, evacuările sunt considerate ca fiind forțate, reprezentând deci o încălcare a dreptului la locuință; solicită ca evacuările forțate, astfel cum sunt definite în legislația internațională privind drepturile omului, să fie interzise în toate circumstanțele;

30. constată cu profundă îngrijorare că persoanele cu dizabilități se confruntă adesea cu o serie de provocări complexe și cu diferite tipuri de privare de drepturi în domeniul locuințelor, cum ar fi lipsa dreptului de a trăi în comunitate beneficiind de egalitate de șanse, lipsa de servicii comunitare necesare pentru a proteja tranziția de la serviciile de îngrijire instituționalizată la viața în comunitate, faptul că sunt adesea obligate să trăiască în instituții rezidențiale segregate, sărăcia, lipsa accesului la programele în materie de locuințe, obstacolele existente în calea accesibilității etc.; reamintește Comisiei și

statelor membre că Convenția privind drepturile persoanelor cu handicap le impune anumite obligații; solicită o dezinstituționalizare rapidă pe întreg teritoriul Europei și utilizarea fondurilor naționale și ale UE disponibile pentru a crea locuințe accesibile, nesegregate, și pentru a furniza serviciile comunitare necesare pentru persoanele cu dizabilități, cu scopul de a proteja dreptul acestora de a trăi independent în comunitate și de a beneficia de șanse egale pentru a participa la viața societății;

31. invită Comisia și statele membre să se asigure că nu vor fi utilizate fonduri ale UE sau ale statelor membre pentru proiecte de locuințe care au ca rezultat segregarea sau excluziunea socială; invită statele membre să aibă în vedere întotdeauna calitatea locuințelor sub aspectul dezvoltării urbane, al arhitecturii și al funcționalității, astfel încât să se îmbunătățească bunăstarea tuturor; solicită Comisiei și statelor membre să promoveze programe și stimulente care să consolideze legăturile între generații și să permită oamenilor, în special celor în vârstă, care sunt nevoiți să își părăsească locuințele din motive financiare sau de sănătate, să găsească spații noi de cazare care să răspundă nevoilor lor, fără a fi nevoiți să își părăsească comunitățile;

32. invită Comisia și statele membre să impună o obligație generală privind îndeplinirea criteriilor de accesibilitate în cadrul „Valului de renovări” ale clădirilor publice și private planificat și să utilizeze potențialul acestuia de a îmbunătăți accesibilitatea pentru persoanele cu dizabilități și persoanele în vârstă, precum și pentru cele cu deficiențe motorii și senzoriale, astfel încât locuințele să fie confortabile și adaptate exigențelor viitorului, în lumina schimbărilor demografice din ce în ce mai pronunțate;

O abordare integrată a locuințelor sociale, publice și accesibile la nivelul UE

33. invită Comisia și statele membre să facă din sectorul locuințelor una dintre pietrele de temelie ale Planului de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale; reamintește că politicile, programele de finanțare și instrumentele de finanțare ale UE au un impact puternic asupra piețelor locuințelor, asupra calității parcului de locuințe și asupra vieții cetățenilor; invită Comisia să elaboreze urgent o strategie integrată la nivelul UE pentru locuințe sociale, publice, nesegregate și la prețuri abordabile, creând un cadru favorabil pentru autoritățile naționale, regionale și locale pentru a asigura furnizarea de locuințe de calitate, sigure, sănătoase, accesibile și la un preț abordabil pentru toți; invită Comisia, în cadrul acestei strategii, să își îmbunătățească acțiunea de implicare a tuturor nivelurilor de guvernare în punerea în aplicare deplină și consecventă a dreptului la o locuință decentă pentru toți;

34. salută includerea chestiunii locuințelor la prețuri abordabile în cadrul semestrului european; îndeamnă Comisia să se asigure că toate recomandările specifice fiecărei țări contribuie în mod pozitiv la aplicarea deplină și coerentă a principiilor Pilonului european al drepturilor sociale, precum și la atingerea ODD ale ONU și a obiectivelor climatice ale UE definite în Pactul verde european; îndeamnă statele membre să pună în aplicare recomandările specifice fiecărei țări privind locuințele la prețuri abordabile; susține că planurile naționale pentru locuințe accesibile ar trebui incluse în programele naționale de reformă și solicită Comisiei și statelor membre să stabilească strategii specifice pentru a aborda obstacolele din calea dreptului la locuință, cum ar fi discriminarea, speculațiile, practicile agresive în materie de creditare, acapararea terenurilor, conflictele, evacuările forțate, degradarea mediului și vulnerabilitatea la dezastre;

35. subliniază necesitatea de a perfecționa indicatorul privind indicele prețurilor locuințelor; consideră că o locuință are un preț accesibil dacă bugetul rămas al ocupantului este cel puțin suficient pentru a acoperi alte cheltuieli esențiale pentru o viață demnă; subliniază nevoia de a elabora o definiție cuprinzătoare a accesibilității ca preț a locuințelor la nivelul UE, luând în considerare o gamă largă de indicatori, cum ar fi evacuările și ratele de sărăcie; subliniază că actualul prag de referință pentru rata costurilor suplimentare pentru locuințe de 40 % din venitul disponibil al unei gospodării reprezintă în mod insuficient numărul de gospodării copleșite de costurile legate de locuință; solicită o reevaluare a pragului de referință și invită Eurostat să prezinte un set mai larg de date cu privire la cheltuielile cu locuința ale gospodăriilor, de la 25 % la 40 % din venitul disponibil, la intervale de 5 %;

36. îndeamnă Comisia să furnizeze date comparabile, de calitate și mai precise privind piețele locuințelor și să monitorizeze accesibilitatea ca preț a locuințelor la nivelul UE, inclusiv la nivel local și regional, prin intermediul Statisticilor Eurostat referitoare la venit și la condițiile de viață (UE-SILC) și al Observatorului sărăciei energetice, ținând seama de fragmentarea piețelor naționale ale locuințelor și de diferențele dintre statele membre;

37. invită Consiliul și statele membre să reintroducă reuniunile informale ale miniștrilor în domeniul locuințelor și să implice Parlamentul în aceste reuniuni, să le facă accesibile părților interesate și să prezinte un format revizuit al punctelor de contact pentru sectorul locuințelor, pentru a asigura un mecanism de schimb de informații între statele membre și a pune la dispoziție o platformă pentru schimbul de bune practici în ceea ce privește combaterea lipsei de adăpost și furnizarea de locuințe decente și la prețuri abordabile;

38. încurajează statele membre ca la finanțarea de investiții sociale menite să soluționeze problemele legate de locuințe să colaboreze cu partenerii sociali, cu societatea civilă și cu sectorul privat, mulți dintre aceștia jucând și putând să joace un rol-cheie în dezvoltarea și menținerea unor soluții de locuințe adecvate pentru persoanele aflate în situații vulnerabile;

39. solicită statelor membre să investească mai mult în centre de îngrijire și asistență accesibile pentru persoanele în vârstă, cu servicii de îngrijire de calitate, accesibile unor categorii mai largi ale populației în vârstă;

Garantarea securității dreptului de ocupare al locuinței și a unor piețe ale locuințelor incluzive

40. atrage atenția asupra faptului că 25,1 % dintre chiriașii europeni care plătesc chirii la prețul pieței cheltuiesc peste 40 % din veniturile lor pentru chirie și că, în medie, chiriile cresc în mod constant ([43]); invită statele membre și autoritățile regionale și locale să instituie dispoziții legale, inclusiv reglementări clare privind chiriile, pentru protejarea drepturilor chiriașilor și ale proprietarilor-locatari, pentru promovarea securității pentru proprietari și chiriași deopotrivă și pentru prevenirea evacuărilor, inclusiv după adoptarea măsurilor de renovare și mai ales în cazul persoanelor care locuiesc într-o locuință înstrăinată de stat în cadrul unui proces de retrocedare; invită statele membre și autoritățile locale și regionale să asigure transparența chiriilor și să ofere sprijin organizațiilor a căror activitate vizează protecția chiriașilor și a proprietarilor-locatari și să stabilească proceduri legale de soluționare a litigiilor cu praguri scăzute;

41. invită statele membre să aplice politici locative bazate pe principiul neutralității între dreptul de proprietate, locuințele închiriate private și locuințele sociale închiriate; invită Comisia să respecte acest principiu în semestrul european; consideră că dreptul la locuință nu ar trebui să fie definit în sens restrâns, ca reprezentând accesul la locuințe sociale, ci într-un sens mai larg, ca fiind dreptul de a avea propria locuință, într-un climat de pace, securitate și demnitate; insistă asupra faptului că este important să se stabilească criterii transparente de eligibilitate pentru locuințele sociale și finanțate din fonduri publice, pentru a se asigura accesul egal la locuințe; încurajează statele membre să pună în aplicare strategii naționale pentru prevenirea segregării sociale, printr-o repartizare geografică mai largă a locuințelor sociale, disponibilă tuturor cetățenilor, indiferent de statut, gen, religie sau etnie; solicită statelor membre să faciliteze accesul la locuințe și să promoveze diversitatea la nivelul cartierelor printr-un acces îmbunătățit la facilități de credit și închirierea cu drept de cumpărare pentru tineri, pentru familii cu venituri mici și medii și pentru persoane din grupuri defavorizate social și economic; încurajează statele membre să colaboreze cu sectorul bancar pentru acordarea de împrumuturi în condiții avantajoase, garantate de stat, pentru aceste grupuri, prevenind în același timp bulele speculative și supraîndatorarea;

42. solicită statelor membre să fie mai active în corectarea inegalităților de pe piața locuințelor, inclusiv prin furnizarea de informații cuprinzătoare privind funcționarea pieței imobiliare, numărul și distribuția geografică a tranzacțiilor, tendințele prețurilor în anumite segmente ale pieței și potențialul de dezvoltare în alte segmente specifice;

43. subliniază că politicile și măsurile potrivite, care sprijină o ofertă adecvată de locuințe, sunt esențiale pentru a echilibra și a spori dezvoltarea economică a locuințelor, pentru a fi în beneficiul întregii societăți și a asigura un mediu de viață accesibil și prosper pentru toți; consideră că măsurile care vor fi luate trebuie să fie atent planificate, concrete și orientate către asigurarea dreptului la locuință într-un interval de timp rezonabil și că statele membre trebuie să aloce resurse suficiente și să acorde prioritate nevoilor persoanelor sau grupurilor defavorizate și marginalizate care trăiesc în condiții de locuit precare; prin urmare, solicită Comisiei și statelor membre să asigure furnizarea de locuințe sociale suficiente, adecvate și la prețuri abordabile pentru a acoperi nevoile în materie de locuințe ale acestor persoane și grupuri;

44. solicită statelor membre să își dezvolte politicile în domeniul construcției de locuințe, care vor stimula creșterea economică în contextul pandemiei de COVID-19;

45. ia act cu îngrijorare de financiarizarea crescută a pieței locuințelor, în special în orașe, unde investitorii tratează locuințele mai degrabă ca active tranzacționabile decât ca un drept al omului; invită Comisia să evalueze contribuția politicilor și a regulamentelor UE la financiarizarea pieței locuințelor și capacitatea autorităților naționale și locale de a asigura dreptul la locuință; invită statele membre și autoritățile locale să instituie măsuri corespunzătoare pentru a contracara investițiile speculative, să adopte politici care să favorizeze investițiile pe termen lung pe piața locuințelor, și să elaboreze politici de urbanism și de dezvoltare rurală care să favorizeze locuințele la prețuri abordabile, diversitatea socială și coeziunea socială;

([43]) https://ec.europa.eu/eurostat/cache/digpub/housing/index.html?lang=en

46. subliniază că transparența în ceea ce privește proprietatea și tranzacțiile imobiliare este vitală pentru a evita denaturarea pieței locuințelor și pentru a preveni spălarea de bani în acest sector; reiterează obligația Comisiei, prevăzută de Directiva privind combaterea spălării banilor, de a prezenta, până la 31 decembrie 2020, un raport cu privire la necesitatea armonizării informațiilor privind proprietățile imobiliare conținute în registre și la interconectarea acestor registre naționale pentru a preveni specula; prin urmare, reiterează apelul său din 26 martie 2019 potrivit căruia statele membre ar trebui să aibă la dispoziție informații accesibile publicului cu privire la beneficiarii efectivi ai terenurilor și a imobilelor;

47. solicită Comisiei și statelor membre să asigure o mai bună protecție debitorilor ipotecari împotriva evacuărilor; solicită ca cetățenii care sunt evacuați să aibă posibilitatea de a-și exercita drepturile în instanță; solicită Comisiei și statelor membre să consolideze norme obligatorii existente în materie de conduită pentru creditori, administratori de credite și cumpărători de credite, pentru a evita practicile înșelătoare, hărțuirea și încălcarea drepturilor consumatorilor, cel puțin în ceea ce privește împrumuturile ipotecare, sau, dacă este indicat, să adopte norme noi; consideră că astfel de norme ar trebui să specifice în principal cerințe privind adoptarea unor măsuri rezonabile și viabile în materie de indulgență, pe lângă cerințele prevăzute la articolul 28 din Directiva 2014/17/UE; invită Comisia să evalueze necesitatea unei propuneri legislative privind un raport împrumut/valoare pe piață minim pentru creditul ipotecar; invită Comisia să ia în considerare impactul asupra pieței locuințelor atunci când propune norme privind securitizarea;

48. subliniază că o creștere expansivă a închirierii în scop turistic și pe termen scurt conduce la dispariția locuințelor de pe piața închirierilor și la creșterea prețurilor, cu un impact negativ asupra calității vieții în centrele urbane și turistice; solicită Comisiei să interpreteze Directiva privind serviciile în conformitate cu verdictul Curții de Justiție (C-390/18), care stabilește accesibilitatea locuințelor și lipsa de locuințe închiriate ca „un motiv imperativ legat de interesul public” și, prin urmare, să acorde o largă putere de apreciere autorităților naționale și locale de a defini norme proporționale pentru serviciile hoteliere, inclusiv înregistrarea obligatorie, limitarea permiselor și a politicilor specifice de zonare, limitarea perioadei, evitând „turistificarea”, golirea centrelor urbane și scăderea calității vieții în aceste centre, în detrimentul rezidenților; îndeamnă Comisia să includă în Legea privind serviciile digitale o propunere referitoare la obligațiile privind schimbul de informații pentru platformele de pe piața serviciilor de închiriere pe termen scurt, în conformitate cu normele de protecție a datelor, întrucât acest acces la informații este esențial pentru ca autoritățile să asigure disponibilitatea locuințelor la prețuri abordabile;

49. reamintește Comisiei și statelor membre că nereglementarea pieței imobiliare și a actorilor financiari care își desfășoară activitatea pe această piață, astfel încât să asigure accesul la locuințe adecvate și la prețuri abordabile pentru toți, ar însemna nerespectarea obligațiilor care le revin în ceea ce privește dreptul la locuință;

50. solicită includerea sectorului locuințelor, și nu numai al locuințelor sociale, în categoria serviciilor sociale de interes general, deoarece acest lucru este esențial pentru asigurarea dreptului la o locuință decentă, la prețuri abordabile pentru toți;

Investiții în locuințe sociale, publice, accesibile și eficiente din punct de vedere energetic

51. subliniază că deficitul de investiții în locuințe la prețuri abordabile se ridică la 57 de miliarde EUR pe an ([44]); invită Comisia și statele membre să acorde prioritate reducerii deficitului de investiții pentru locuințe la prețuri abordabile; solicită, în acest sens, o reformă a cadrului de guvernanță economică care să permită statelor membre să realizeze investițiile publice verzi și sociale necesare, inclusiv investițiile legate de dezvoltarea și îmbunătățirea locuințelor sociale, publice, accesibile ca preț și eficiente din punct de vedere energetic; solicită, de asemenea, o contabilitate armonizată pentru metodologia de amortizare a investițiilor în locuințe la prețuri abordabile;

52. reamintește că, în calitatea lor de serviciu de interes economic general (SIEG), locuințele sociale sunt exceptate de la cerințele de notificare aplicabile ajutoarelor de stat; reamintește că sectorul locuințelor sociale este singurul sector menționat în Decizia privind SIEG pe care Comisia îl asociază cu un grup-țintă (cetățeni defavorizați sau grupuri dezavantajate din punct de vedere social), situația fiind diferită în cazul altor servicii sociale; consideră că acest lucru poate limita posibilitatea de a furniza locuințe sociale și la prețuri abordabile pentru toți; recunoaște că nu există o definiție comună a locuințelor sociale la nivelul UE; avertizează, totuși, că o definiție restrânsă a locuințelor sociale, care se limitează doar la „locuințe pentru cetățenii defavorizați sau pentru grupurile dezavantajate din punct de vedere social, care, din cauza unor constrângeri legate de solvabilitate, nu pot obține locuințe în condiții de piață” este restrictivă și nu permite statelor membre să definească SIEG și SIG; subliniază că SIEG în domeniul locuințelor ar trebui să fie ghidate în principal de cerințe

([44]) Raportul Grupului operativ la nivel înalt privind investițiile în infrastructura socială în Europa: „Stimularea investițiilor în infrastructura socială în Europa” (2018).

specifice stabilite de autorități naționale, regionale sau locale, întrucât aceste autorități au competența de a identifica și a aborda necesitățile în materie de locuințe și condițiile de viață ale diferitelor grupuri, care pot diferi semnificativ între zonele rurale și cele urbane, și întrucât aceste autorități joacă un rol esențial în luarea unor decizii bine direcționate; îndeamnă Comisia să adapteze definiția noțiunii de grup-țintă pentru locuințe sociale și finanțate din fonduri publice în cadrul normelor privind SIEG, astfel încât să permită autorităților naționale, regionale și locale să sprijine accesul la locuințe pentru toate grupurile ale căror nevoi de locuințe decente și la prețuri abordabile nu pot fi satisfăcute cu ușurință în condițiile pieței, asigurându-se, în același timp, că se alocă o finanțare suficientă categoriilor celor mai defavorizate, pentru a debloca investițiile și pentru a asigura locuințe la prețuri abordabile, neutralitatea ocupării locuințelor și dezvoltarea urbană sustenabilă, și pentru a crea cartiere cu o componență socială diversă și a consolida coeziunea socială;

53. invită Comisia și statele membre să majoreze și mai mult investițiile la nivelul UE în locuințe sociale publice adecvate, accesibile și eficiente din punct de vedere energetic și în combaterea lipsei de adăpost și a excluderii de pe piața locuințelor; solicită, în acest sens, realizarea de investiții prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională, al Fondului pentru o tranziție echitabilă, al InvestEU, al FSE+, al Orizont Europa și Next Generation EU și în special al Mecanismului de redresare și reziliență, al Inițiativei pentru investiții ca reacție la Coronavirus (CRII) și al Inițiativei plus pentru investiții în răspunsul la Coronavirus (CRII+); afirmă necesitatea unor sinergii mai puternice între aceste instrumente; salută finanțarea împrumuturilor pentru locuințe sociale și la prețuri abordabile prin intermediul InvestEU și portofoliul mai larg al BEI; solicită Comisiei și statelor membre să includă progresul social ca prioritate de investiții, alături de tranziția verde și digitală, în Mecanismul de redresare și reziliență, pentru a proteja persoanele vulnerabile împotriva impactului negativ al crizei actuale și pentru a include planurile de progres social în planurile de redresare și reziliență, subliniind modul în care principiile Pilonului european al drepturilor sociale vor fi puse în aplicare și unde vor fi direcționate investițiile sociale, inclusiv investițiile în locuințe sociale; solicită urgent Comisiei să se asigure că finanțarea UE și finanțarea BEI devin mai accesibile pentru furnizorii locali și regionali de locuințe sociale și publice la prețuri abordabile; invită BEI să depună eforturi pentru a crește împrumuturile relevante prin servicii de asistență tehnică bine direcționate și printr-o cooperare mai strânsă cu intermediarii financiari și cu statele membre;

54. invită Comisia să încurajeze utilizarea programelor europene care sprijină reconstrucția de locuințe, pentru a se asigura că locuințele sunt accesibile tuturor;

55. încurajează statele membre să se asigure că toate proiectele viitoare de construire și reabilitare a locuințelor își propun să promoveze clădirile inteligente, în care consumul de apă și de energie poate fi monitorizat și poate deveni mai eficient din punctul de vedere al costurilor, în conformitate cu obiectivele Uniunii Europene în materie de climă;

56. solicită Comisiei, statelor membre și autorităților locale și regionale să recunoască, să sprijine și să finanțeze soluțiile locative colaborative democratice, plasate sub responsabilitatea comunității, inclusiv trusturile funciare comunitare, ca mijloace legitime și viabile de a oferi locuințe sociale și la prețul pieței; solicită o abordare sustenabilă a utilizării terenurilor urbane, de exemplu, acordând prioritate reabilitării locuințelor abandonate în locul construirii de locuințe noi;

o

o o

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.